

[Forsvarsministeren.]

dige nyanskaffelser, og det er en af grundene til, at vi nu har fået et nyt forsvarsforlig, som bl. a. sikrer betydelige materielindkøb.

Det er imidlertid ikke sådan, at vi tager reservedele fra skibe, der planlægges sat ind øjeblikkelig i en spændt situation. En del af skibene i søværnet er til eftersyn til stadighed. Man må huske på, at der er tale om skibe med indviklet og omfattende udstyr, og disse skibe er alligevel ikke parat til øjeblikkelig indsats. Det er derfor, vi somme tider tager visse dele fra dem og sætter over i de skibe, som sejler.

Spørgsmålet om manglende reservedele er som nævnt en følge af den økonomiske udsultning, som skete med forsvaret tidligere. Men det er særlig galt med visse skibstyper og visse typer af materiel, og det vil jeg godt nævne nogle eksempler på.

Størst er problemet med korvetterne af den såkaldte Tritonklasse, altså disse italiensk byggede skibe. Det har, efter at de blev bygget, desværre måttet konstateres, at vi ikke fik tilstrækkeligt med reservedele til dem. Skibene er i øvrigt snart slidt ud, og så er det klart, at vi ikke har været så ivrige efter at bruge af de knappe penge på netop denne type.

Der er tilsvarende problemer med et par andre skibstyper, men vi har sluttet kontrakt om nye reservedele til disse skibe, og om et års tid skulle problemerne være afhjulpet.

Endelig er der problemer i almindelighed med en del elektronisk materiel. Også her er forklaringen pengeknaphed, men også forsinkede kontrakter. Nu er de pågældende kontrakter afsluttet, og vanskelighederne vil være afhjulpet inden for et par år, når disse kontrakter er opfyldt.

Til sidst blot dette: vi lærer af erfaringerne. Det betyder, at når vi fremtidig bygger nye skibe til søværnet, bestiller vi nok flere reservedele, end vi tidligere har gjort, men også dette er naturligvis et spørgsmål om, hvor mange penge der er til vores rådighed.

Erlendsson (FP):

Jeg takker ministeren for de svar, jeg har fået. Jeg vil gerne sige et par ord om den lette bebrejdelse, jeg hørte i ministerens stemme, over, at jeg ikke var gået hen og

havde taget en personlig samtale i al fortrolighed.

Når jeg har spurgt, er det, fordi rygter af den art, som jeg har nævnt her, ofte verserer, og det er i nationens interesse, at de tilbagevises, hvis de er urigtige. Derfor har jeg givet ministeren denne lejlighed til at give offentligheden en redegørelse for forholdene.

Et lands forsvarsevne beror ikke bare på størrelsen af de beløb, der afsættes til militære formål. Befolkningens moralske modstandskraft, dens tro på, at forsvaret i en given situation kan indsættes, og at det er egnet til at løse sin opgave, er af den største betydning. Jeg er overbevist om, at ministeren vil være enig med mig i, at hvis forsvarrets troværdighed svækkes, er det hele intet værd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ingolf Knudsen* (CD) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren give en orientering om Københavns samt Københavns borgmestres forfatningsmæssige særstilling i forhold til andre kommuner, herunder begrunde motiverne herfor?“

(Spm. nr. 74).

Ingolf Knudsen (CD):

For 2 år siden deltog jeg i den offentlige debat omkring Københavns kommunes forfatningsmæssige særstilling i forhold til alle andre kommuner her i landet. Debatten eller kritikken, om man vil, var på daværende tidspunkt særdeles skarp. Der blev fra mange sider hævdet, at den københavnske magistratsordning var urimelig, og at borgerrepræsentationen ingen reel indflydelse havde. Det blev påvist, at københavnske borgmestre valgtes for perioder af 8 år, og at de blev valgt ved indirekte valg. Jeg selv påpegede dengang, at jeg fandt ordningen aldeles uacceptabel. Der kan ikke findes nogen rimelig forklaring på, at København skal særbehandles i forhold til landets øvrige kommuner.

Det vil være svært at give en rimelig forklaring på, at københavnske borgmestre nyder en beskyttelse, som ingen andre politisk valgte har. I 8 år kan de, om galt skulle være, sidde og regere uden hensyn til væl-